

**PROTOCOL ADITIONAL
LA ACORDUL GENERAL PRIVIND PRIVILEGIILE SI IMUNITĂȚILE
CONSILIULUI EUROPEI (STE 10 – 1952)^x**

Guvernele semnatare ale Acordului general privind privilegiile și imunitățile Consiliului Europei, semnat la Paris la 2 septembrie 1949, denumit în cele ce urmează Acordul,

În dorința de a completa dispozițiile Acordului,
Au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Orice membru prezent sau viitor al Consiliului Europei care nu este semnatar al Acordului poate adera la acesta și la prezentul Protocol depunând instrumentul său de aderare la aceste două acte la Secretarul general al Consiliului Europei care notifică această depunere membrilor consiliului.

ARTICOLUL 2

a) Dispozițiile titlului IV al Acordului se aplică reprezentanților care participă la reuniunile delegațiilor miniștrilor.

b) Dispozițiile titlului IV al Acordului se aplică reprezentanților, alții decât reprezentanții în Adunarea Consultativă, care iau parte la reuniuni convocate de Consiliul Europei și care se țin în afara perioadelor sesiunilor Comitetului Miniștrilor și ale delegațiilor miniștrilor; reprezentanții care iau parte la aceste reuniuni nu vor putea totuși să opună această imunitate unei arestări sau urmăriri judiciare în caz de flagrant delict.

ARTICOLUL 3

Dispozițiile articolului 15 al Acordului se aplică reprezentanților în adunare și supleanților lor, atunci când aceștia participă la o reuniune a unei comisii sau subcomisii a adunării, se deplasează la sau se înapoiază de la locul reuniunii, indiferent dacă Adunarea Consultativă se află sau nu în sesiune.

ARTICOLUL 4

Reprezentanții permanenți ai membrilor pe lângă Consiliul Europei se bucură, pe durata exercitării funcțiilor lor și în cursul călătoriei înspre sau de la locul reuniunilor, de privilegiile, imunitățile și înlesnirile de care beneficiază agenții diplomatice de rang comparabil.

ARTICOLUL 5

Aceste privilegii, imunități și înlesniri sunt acordate reprezentanților membrilor, nu în folosul lor personal, ci în scopul de a se asigura în deplină independență exercitarea funcțiilor lor în raport cu Consiliul Europei. În consecință, un

---

^x Adoptat la Strasbourg în 6 noiembrie 1952. A intrat în vigoare la 11 iulie 1956.
România a aderat prin Legea nr. 43 din 30 iunie 1994, publicată în "Monitorul Oficial" nr. 176 din 12 iulie 1994.

membru nu numai că are dreptul, dar și îndatorirea să ridice imunitatea reprezentantului său în toate cazurile în care, după părerea sa, imunitatea ar împiedica realizarea justiției și în care ea poate fi ridicată fără a prejudicia scopului pentru care este acordată.

ARTICOLUL 6

Dispozițiile art. 4 nu sunt opozabile autorităților statului al cărui cetățean este reprezentantul sau membrului al cărui reprezentant este sau a fost persoana respectivă.

ARTICOLUL 7

a) Prezentul Protocol este deschis semnării membrilor care au semnat acordul. Protocolul va fi ratificat o dată cu Acordul sau după ratificarea acestuia. Instrumentele de ratificare vor fi depuse la Secretarul general al Consiliului Europei.

b) Prezentul Protocol va intra în vigoare în ziua în care va fi fost ratificat de către toți semnarii care, la acea dată, vor fi ratificat Acordul și cu condiția ca numărul semnatarilor care vor fi ratificat Acordul și Protocolul să nu fie mai mic de șapte.

c) Pentru semnarii care îl vor ratifica ulterior, Protocolul va intra în vigoare odată cu depunerea instrumentului de ratificare.

d) Pentru membrii care vor fi aderat la Acord și Protocol potrivit art. 1, intrarea în vigoare a Acordului și Protocolului va avea loc:

(i) la data menționată la paragraful b) de mai sus în cazul în care instrumentul de aderare va fi fost depus anterior acestei date, sau

(ii) odată cu depunerea instrumentului de aderare în cazul în care această depunere ar interveni la o dată ulterioară celei menționate la paragraful b) de mai sus.

Drept pentru care, subsemnații, împuterniciți corespunzător în acest scop, au semnat prezentul Protocol.

Încheiat la Strasbourg, la 6 noiembrie 1952, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va rămâne depus în arhivele Consiliului Europei.

Secretarul general va transmite o copie certificată de pe acesta, fiecăruia dintre guvernele semnatare sau cele care aderă.